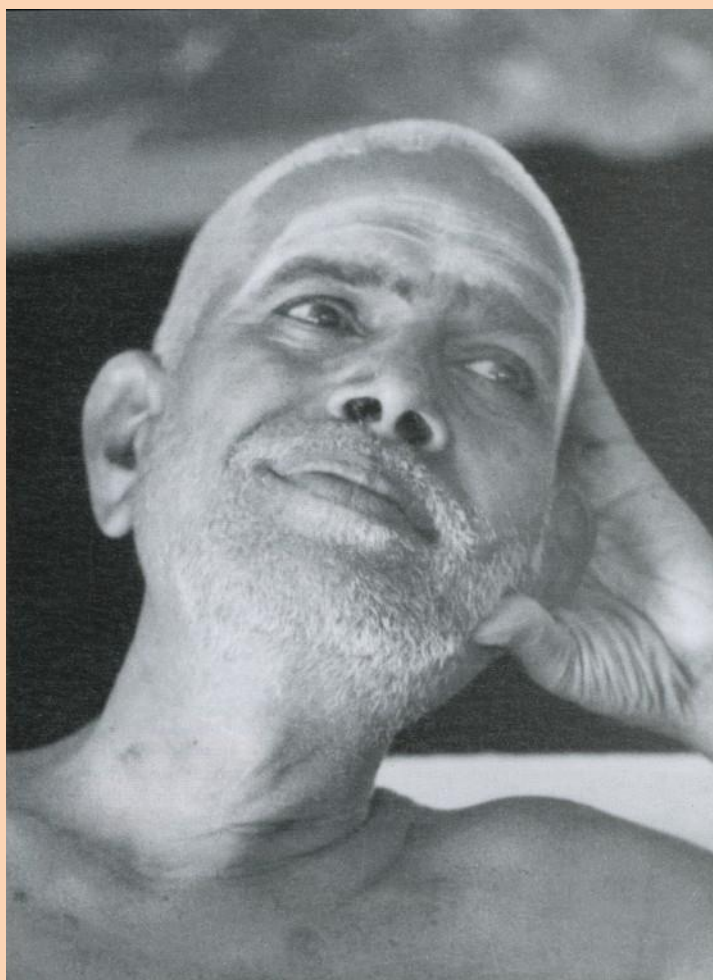

Šrí Ramana Gíta

kapitoly 8, 10, 11, 17, 18

sepsal Šrí Vasiřtha Ganapati Muni

Bhagaván Šrí Ramana Mahářiři

Z anglického originálu *Sri Ramana Gita*,
vydaného Šrí Ramanášramem v roce 2016, (12. vydání), přeložil Luboš

zveřejněno na www.ramana-maharisi.cz

ÚVOD ČESKÉHO PŘEKLADATELE

Šrí Ramana Gíta zachycuje rozhovory stoupenců s Ramanou Mahárišim, které se odehrály v rozmezí let 1913–1917. Hovory zaznamenal Ganapati Muni, který odpovědi Bhagavána přetlumočil do sanskrtských veršů a snad ještě v roce 1917, nebo krátce poté, knihu zveřejnil.

Nicméně k prvnímu zveřejnění překladu knihy byla vybrána upravená verze, datovaná kolem roku 1930, jejímž autorem byl Narasimha Svámí. Jeho záměrem bylo převést knihu z původních, pravidelných sanskrtských veršů do podoby rozhovorů tak, jak se asi odehrály, protože dialogová forma kniha byla považována za věrohodnější a také čtenářsky přístupnější. Zajímavější je však to, že Narasimha Svámí spolupracoval na úpravě knihy s Bhagavánem, takže některé kapitoly jsou zde výrazně rozsáhlejší než v původním vydání. V každém případě kniha představuje nesmírně hluboké a inspirativní učení Ramany. Je třeba poznamenat, že Narasimha Svámí zamýšlenou úpravu knihy nedokončil, a tak je tato kniha o pět kapitol kratší. Více informací se pak čtenář dozví ve vlastní předmluvě v knize, která byla na www.ramana-maharisi.cz rovněž zveřejněna.

Překlad, který nyní drží čtenář obrazně řečeno v ruce, obsahuje zbývajících pět kapitol, které byly přeloženy z původního vydání Ganapati Muniho, takže se čtenář nyní může seznámit s celým tímto dílem, byť v trochu „rozkouskované“ podobě.

Luboš

ŠRÍ RAMANA GÍTA

kapitola 8 – O životních stádiích

1. Jako odpověď na další otázku od téhož Karšního vysvětlil Bhagaván povinnosti, spojené se čtyřmi *áśramy* (čtyřmi životními stádii podle hinduistické tradice).

2. Bez ohledu na to, zda je člověk svobodným mládencem či hospodářem, poustevníkem či *sannjásinem* (ten, jenž se vzdal světa), ať je ženou či *śúdrrou* (bezcastovním), každý, kdo je zralý a připravený, může pátrat po *brahman*.

3. Ustanovení *áśramů* slouží jako schodiště pro dosažení Svrchovaného. Netýká se to však člověka s velmi zralou myslí.

4. Tento řád je tu proto, aby záležitosti světa mohly dál hladce plynout. Povinnosti prvních tří *áśramů* nejsou k *džňáně* (poznání) protichůdné.

5. *Sannjása* je čistá *džňána* a nemá nic společného s okrovým rouchem či oholenou hlavou. Tento *áśram* je však určený k odvrácení různých překážek na cestě.

6. Ten, jehož energie je správně rozvinutá díky kázni, učení a nárůstu poznání v samotném stavu *brahmačarja* (přebývání v *brahman* či následování *brahman*), bude v pozdějším životě o to více zářit.

7. Čistotou v *brahmačarja* dosahuje člověk čistoty ve stavu hospodáře. *Áśram* hospodáře je tu k prospěchu všem.

8. Nelze pochybovat, že Svrchované Světlo září i pro hospodáře, je-li zcela nepřipoután.

9. Učenci doporučují třetí *áśram* (poustevnu) kvůli *tapasu* (duchovnímu snažení). V tomto *áśramu* může být člověk ženat, nebo nemusí.

10. K *jogínovi* zralé mysli, jehož hříchy byly spáleny *tapasem*, přichází čtvrtý *áśram* samovolně v pravý čas.

11. Učení, zachycené v sedmé a osmé kapitole, podal Šrí Bhagaván 12. srpna téhož roku 1917.

Toto je osmá kapitola *Šrí Ramany Gíty* (nauce o *brahman* a písmu jógy), nazvaná *O životních stádiích*, kterou sestavil Ramanův žák Vasištha Ganapati.

ŠRÍ RAMANA GÍTA

kapitola 10 – O společnosti

1. Zde, v desáté kapitole, zaznamenáváme rozhovor mezi Jati Jóganathou a Ramanou Mahárišim, který potěší společnost.

Jóganatha:

2. Och, velký mudrci, jaký je vztah mezi společnostmi a jejími členy? Pane, laskavě nám to objasni, aby se společnost mohla postupně zlepšit.

Bhagaván:

3. Ve společnosti, složené z členů, kteří žijí různorodým způsobem, ó nejlepší ze *sádhuů*, jsou lidé podobní údům těla, když tělem je společnost.

4. Och, asketo, prací pro společnost člověk prospívá, jako když úd slouží tělu.

5. Myslí, mluvou a tělem se má člověk vždy chovat tak, aby sloužil zájmům společnosti a měl by v tom povzbuzovat i okruh svých známých.

6. Člověk má přimět okruh svých známých, aby sloužil zájmům společnosti a postarat se, aby prospíval, takže bude prospívat i samotná společnost.

Jóganatha:

7. Někteří z mudrců velebí *šánti* (mír), jiní *šakti* (sílu, moc). Co z nich, ó Pane, je vhodnějším prostředkem pro zdar společnosti?

Bhagaván:

8. *Šánti* slouží k očištění lidské mysli. *Šakti* k vývoji společnosti. Společnost má být vybudována skrze *šakti* a pak udržována skrze *šánti*.

Jóganatha:

9. Och, velký mudrci, co je zde na světě svrchovaným cílem? Co je cílem, který má být dosažen lidskou společností jako celkem?

Bhagaván:

10. Svrchovaným cílem je bratrství, založené na pochopení rovnosti. Toho má lidská společnost dosáhnout.

11. Skrze bratrství převládne v lidstvu svrchovaný mír a pak celá tato planeta rozkvetne jako jedna rodina.

12. Tento rozhovor mezi asketou Jóganathou a laskavým Mahárišim se konal 15. srpna 1917.

Toto je desátá kapitola *Šrí Ramany Gíty* (nauce o *brahman* a písmu jógy), nazvaná *O společnosti*, kterou sestavil Ramanův žák Vasištha Ganapati.

ŠRÍ RAMANA GÍTA

kapitola 11 – Slučitelnost *džňány* a *siddhis* (poznání a zázračných sil)

1. – 2. Večer 16., když byl Šrí Bhagaván sám, přišel jsem ke guruovi, velkému mudrci, nejpřednějšímu z osvícených, který vždy přebývá v Já, k slavnému Ramanovi, jenž je tu nyní v lidské podobě a zapěl jsem chvály, abych byl požehnán těžko dosažitelnou *džňánou*:

3. „V tobě jediném se nachází svrchované přebývání v Já a ten nejjasnější intelekt. Jsi pramenem všeho vědění, stejně jako je oceán zdrojem všech vod.

4. Sám jsi získal proslulost již jako chlapec. V šestnácti letech jsi dosáhl zkušenosti Já, nepřístupné i jogínům.

5. Och pane, kdo může vylíčit tvůj stav bytí, v němž se všechny viditelné objekty jeví pouhými stíny?

6. Jsi svrchovaným útočištěm pro ty, kteří tonou v tomto strašlivém kolotoči zrodů a úmrtí, jsou zmítáni sem a tam a zápasí o vymanění se z těchto velikých muk.

7. Ó *brahman*, díky božské vizi tě neustále spatřuji jak Subramanju v lidské podobě, nejlepšího z brahmánů.

8. Pane, nepřebýváš na Svámimalai, ani na hoře Tiruttani, nebo vrcholu Venkatačala. Ve skutečnosti jsi v Arunáčale.

9. Ó Pane, v pradávce jsi učil velkého mudrce Náradu, který Ti sloužil coby žák, tajemství podstaty Bytí.

10. Znalci Véd říkají, že jsi Brahmaniši Sanatkumara. Znalci *ágám* Tě velebí jako Subrahmanju, hlavního z bohů.

11. Jména se liší, osoba zůstává. Sanatkumara a Skanda jsou ve skutečnosti tvými synonymy.

12. Kdysi dávno, zrozený jako Kumarila, nejlepší z bráhmánů, jsi obnovil *dharmu* vyloženou ve Védách.

13. Och Bhagaváne, když Džainové zatemnili *dharmu*, sestoupil jsi jako Džňanasambhanda v Drávidadéša a nastolil jsi cestu zbožnosti.

14. Nyní jsi znovu zavítal na zem, ó ty slavný, abys zajistil poznání *brahman*, zatarasené těmi, kdo jsou spokojeni s pouhým duchovní učeností.

15. Pane, odstranil jsi nesčetně pochybností, vznesených žáky. Vyjasni laskavě i moji pochybu.

16. Ó Pane těch, kdož jsou tišší, jsou *džňána* a *siddhis* vzájemně neslučitelné, nebo je mezi nimi nějaká závislost?“

17. Takto veleben a dotazován, Bhagaván Ramana na mě upřeně pohlédl a pravil:

18. „Ten, kdo je pevně zakotven v *sahadža šthiti* (v přirozeném stavu), provádí ze své samé přirozenosti den, co den nepřerušný *tapas* (*duchovní úsilí, zde i správné konání – pozn. překl.*) *Sahadža šthiti* nepředstavuje nijakou lenost.

19. Nenarušitelný *tapas* není ničím jiným nežli přirozeným (bezusilovným) přebýváním v Já. Důsledkem neustálého *tapasu* je v každý okamžik vzešlá čistá zralost.

20. A v důsledku této zralosti se u mudrce mohou projevit *siddhis* a, je-li to jeho osudem, *džňánin* si s těmito silami může hrát.

21. Stejně jako se svět jeví mudrci jen jako Já, tak i hru *siddhis* nepovažuje za nic jiného nežli za Já.

22. Pokud osudem mudrce hra se silami není, zůstává mudrc tichý jako nezčeřený oceán, třebaže je plný síly.

23. Přebývá ve svém přirozeném stavu a nehledá nic jiného.

24. *Tapas* bez úsilí se nazývá stav *sahadža*. Má se za to, že síly v tomto stavu vyvstávají díky zralosti.

25. Člověk pevně zakotvený v Já, třebaže mnohými obklopený, vykonává posvátný, bázeň nahánějící *tapas*. Nepotřebuje samotu.

26. Ti, kteří si myslí, že *džňána* je prostá sil, nevědí nic, protože *džňánin* přebývá ve svém skutečném stavu (v bytí), který je plností sil a úplnou dokonalostí.

Toto je jedenáctá kapitola *Šrí Ramany Gíty* (nauce o *brahman* a písmu jógy), nazvaná *O slučitelnosti džňány a siddhis*, kterou sestavil Ramanův žák Vasištha Ganapati.

ŠRÍ RAMANA GÍTA

kapitola 17 – O dosažení *džňány* (poznání)

1. 25. srpna 1917, Vaidarbha, nejlepší z učených, se před mudrcem pokorně uklonil a znovu se jej zeptal.

Vaidarbha:

2. Přichází k nám *džňána* postupně, krůček po krůčku, den po dni? Nebo se podobá slunci, jehož zář se náhle zjeví v celé své plnosti?

Bhagaván:

3. *Džňána* nepřichází postupně, krůček po krůčku, den po dni. *Džňána* vzplane náhle v celé své úplnosti, když praxe dozraje v dokonalost.

Vaidarbha:

4. Bhagaváne, mysl se během praxe projevuje a ztišuje, bouří se a zklidňuje. Je *džňánou* (dočasné) zklidnění myslí?

Bhagaván:

5. Ó, učený, pokud se mysl ztišuje a projevuje, je to jen praxe, protože *džňána* je zkušenost, která se nikdy neztrácí.

Vaidarbha:

6. Ó, nejlepší z mudrců, významní učenci ve svých písmech zmínili několik úrovní *džňány*. Jal lze tento rozpor vysvětlit?

Bhagaván:

7. Ó, moudrý, všechny úrovně *džňány*, v písmech zmíněné, stejně jako rozdíly v osvobození, se jeví jen myslím druhých. Pro ty s poznáním, je *džňána* jen jedna.

8. Pozorováním pohybů těla, smyslů (a myslí) *džňánina*, která nastává v souladu s *prárabdha karmanem* (osudem) si druzí představují úrovně *džňány*. Ve skutečnosti žádné úrovně *džňány* neexistují.

Vaidarbha:

9. Je-li dosaženo sebepoznání – záhuby veškeré nevědomosti – může se opět ztratit díky nevědomosti, která se rodí z připoutanosti?

Bhagaván:

10. Ó, ty světlo pokolení Bharadwaja, je-li dosaženo sebepoznání – protikladu nevědomosti, nemůže být (nevědomostí) již nikdy překonáno.

Toto je sedmnáctá kapitola *Šrí Ramany Gíty* (nauce o *brahman* a písmu *jógy*), nazvaná *O dosažení džňány*, kterou sestavil Ramanův žák Vasištha Ganapati.

ŠRÍ RAMANA GÍTA

kapitola 18 – O slávě dokonalých mudrců (*siddhů*)

1. Bhagaván Ramana, zrozený v přenádherné linii Prasára, syn neposkvrněného *pandita* (učence) Sundara, s něžnými očima, jež jsou rozevřené jako květ lotosu, přináší slávu lidským bohům.

2. Obyvatel ášramu na Arunáčale, pevný a neposkvrněný Paramhamsa, je ze soucitu činný, třebaže stále ukotvený ve věčném *átman*.

3. Jeho slova rozptylují všechny pochybnosti. Je třpytivý pohled, podobný *ankusa* (*bodci na ovládnání slonů – pozn. překl.*) dostane pod kontrolu šíleného slona oklamané mysli. Bhagaván Ramana je stále činný pro dobro všech, je zcela lhostejný ke svým potřebám.

4. Jeho tělo plane jako zralé mango. Je absolutním pánem vrtošivých smyslů. Je spjat s nesmrtelnou Valli (*jedna ze dvou manželek Kumary – ničitele žádostivosti – pozn. překl.*), která je čistým uvědomováním. Několika slovy zvěstuje podstatu všech svatých písem.

5. Svým čistými, jako slunce zářivými paprsky (*džňány*) očistí, v příslušný čas, zakalenost mysli svých stoupenců. Je nevyčerpatelným duchem zdárných kvalit.

6. V řeči je nesmírně jemný, v pohledu klidný a soucitný. Jeho tvář je jako rozkvetlý lotos. Jeho mysl je nicotná jako měsíc v denním slunci. Bhagaván Ramana září v Srdci, jako slunce na obloze.

7. Nelítostný ke svému tělu, přísný v zachování disciplíny, odmítající potěšení smyslů, je mudrcem bez hněvu či touhy. On sám je radostí čistého uvědomění.

8. Prostý poblouznění, nenasytosti, rozptylujících myšlenek závisti je věčně blažený. Stále pomáhá jiným překonat oceán jevové existence. Nehledí na odměnu.

9. Když Ganapati usedl na klín Parvátí se slovy: „matka je má,“ Kumara odvětil: „nevadí, můj je otec,“ a vylez na klín Šivy a políbil jej na čele. Bhagaván Ramana je skvostným projevem tohoto Kumary, který svým oštěpem proklál horu Kraunča.

10. Bhagaván Ramana je mystickým významem mantry *Óm váčadbhuvē namahá*. (Poznámka v knize: Oslava ohně *brahman*, z něhož se vynořuje svět.)

11. Je asketou bez *dandy* (hůlka používaná *hathjogíny* k *pránajámě*), přesto je *dandapáni* (ten, který drží hůlku – jeden z aspektů Kumariho). Je Taraka (převozníkem) přes oceán utrpení, přesto je nepřitelem Taraky (démona zabitého Kumarou). Zřekl se *bhávý* (stávání se, *samsáry*) a přesto je stálým ctitelem *bhávý* (zde Šivy). Je *hamsa* (doslova labuť, ale termín *paramahansa* /*param* – nejzazší, svrchovaný/ je i označení pro mudrce), aniž by byl připoután k *manása* (mysl, ale i jezero v Himalájích, které je oblíbeným domovem labutí).

(Poznámky v tomto verši jsou uvedeny v textu knihy.)

12. Klidnější než hora zlata (Meru), rozsáhlejší nežli oceán, trpělivější nežli nehybná Země – matka všeho, vzor sebekontroly, dokonale vzdálený sebemenšího závanu vzrušení.

13. Šíří milost jako přítel modré lilie (měsíc), zářivý jako pán lotosu (slunce). Svým přebýváním v *brahman* (stavu čistého bytí) připomíná pradávného mudrce (Dakšinamurtiho, který mlčením rozptýlil pochyby čtyř starců – synů boha Brahmy, kteří hledali osvícení) pod banyánovým stromem. Pevný jako skála je tento můj mladší bratr. (Básník Ganapati zde považuje Ramanu za mladšího bratra, syna Šivy, za Dakšinamurtiho – viz. předchozí poznámka.)

(Poznámky v tomto verši jsou uvedeny v textu knihy.)

14. I nyní září Dévásena (starší manželka Kumariho) v tisíciplátečném lotosu jeho hlavy. Přenádherná v pohledu i v mysli září ve formě zdárných myšlenek. A přesto je Bhagaván Ramana prost i nejslabšího závanu touhy. I když je hospodářem (ášramu), je přesto králem asketů.

15. Dárce dobra oddaným, je guruem i velkého Ganapatiho, mistra *manter*. Jako nebeský strom tiší muka těch, kdož hledají stín u jeho nohou.

16. Je znovuzrozením Kumarila Bháttý, je veleben zástupy učenců, je autorem *Tantra Vartika* – elixíru Véd, který jiskří brilantními myšlenkami. Avšak v tomto zrození vysvětluje toliko učení Védánty.

17. Je mistrem, který složil *Virunáčala Panča Ratna* (Pět hymnů na Arunáčalu) – kvintesenci védských výroků, stručných jako *sútry*, avšak všeobsažných a naplněných skrytým významem.

18. Třebaže zcela necvičený v jazyce bohů – v sanskrtu – a neznalý poezie, je přesto autorem děl, v nichž za inspirovaným vyjádřením plynou proudy skvělých myšlenek.

19. Nadto je tento neohraničený duch dalším příchodem básníka-mistra, dvakrát zrozeného tamilského dítěte, pijícího mateřské mléko matky vesmíru, opěvují Šivu v tanečních melodiích.

20. Je třetím projevením boha Kumary zde na zemi, který za dávných dob proklál horu Kraunča. A nyní přišel přemoci temnotu pouhé logiky, poskytujíc živoucí příklad přebývání v *brahman* (čistém bytí).

21. Je proslulým básníkem tamilštiny, řeči zbožňované Agastjou a dalšími mudrci. Svým vnitřním zrakem, bez pomoci gurua, spatřil věčné světlo Svrchovaného.

22. V chlapci, hloupém pasáku krav, opici, psu, lumpovi či učenci, nebo v oddaném stoupenci, všude spatřuje, bez nejmenší zaujatosti, stejné bytí.

23. Pln síly, přesto pln míru. Pln zbožnosti, přesto prost rozdílnosti. Volný od tužeb, nicméně milující celý svět. Projevení Boha, avšak pokorného chování.

24. Sepsav zprávu: „Toto (*fyzické tělo Ramany* – pozn. překl.) odchází za Otcem. Nechtěj nejsem hledán,“ opustil domov a doputoval k úpatí Arunáčaly.

25. Och, Bhagaváne Ramano, šťastně obdařený nadbytkem příznivých kvalit, Amritanatha Yatindra se tě pokorně ptal na bezmeznou slávu *siddhů*.

26. Šrí Bhagaván, obyvatel svaté hory, mu odpověděl: „Sláva *siddhů* je mimo představu. Jsou rovni Šívi. Jsou vskutku pravými formami Šivy. Mají moc splnit každou modlitbu.“

Toto je osmnáctá kapitola *Šrí Ramany Gíty* (nauce o *brahman* a písmu jógy), nazvaná *O slávě dokonalých mudrců*, kterou sestavil Ramanův žák Vasištha Ganapati.